

Arrest

nr. 125 928 van 23 juni 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 6 juni 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 maart 2013 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten met inreisverbod (bijlagen 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. BARBIEUX, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Via een op 2 september 2011 gedateerd schrijven dienden verzoekers een aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. Op 2 december 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf te worden gemachtigd ontvankelijk wordt verklaard.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 8 augustus 2012 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf, om gezondheidsredenen, ongegrond wordt verklaard. Verzoekers stelden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.4. Bij aangetekend schrijven van 16 januari 2013 diende verzoeker een tweede aanvraag in om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.5. Op 7 maart 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij verzoekers tweede aanvraag om machtiging tot verblijf, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoekers op 7 mei 2013 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt;

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.01.2013 bij onze diensten werd ingediend door

[H.I.]

[...]

Onderdaan van Kosovo

[...]

Echtgenote

[H.C.]

[...]

Kind.

[H.G.]

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06 02 2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en)

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 08/08/2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 02/09/2011. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 02/09/2011. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 06/08/2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)"

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 7 maart 2013 ten aanzien van beide verzoekers ook de beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissingen, die verzoekers eveneens op 7 mei 2013 ter kennis werden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van [P.F.] ATTACHE, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

[H.I.] [...], nationaliteit Kosovo

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 7 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

☐ *2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd. betrokkene gaf geen gevolg aan het bevel hem betekend op 20/08/2012.*

☐ *In toepassing van artikel 74/14, §3, van de wet van 15 december 1980:*

O 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven, betrokkene gaf geen gevolg aan het bevel hem betekend op 20/08/2012.”

en

“In uitvoering van de beslissing van [P.F.] ATTACHE, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:

[H.C.] [...], nationaliteit Kosovo

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 7 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

☐ *2° hij langer in het Rijk verblijft dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd.*

☐ *In toepassing van artikel 74/14, §3, van de wet van 15 december 1980:*

O 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven, betrokkene gaf geen gevolg aan het bevel haar betekend op 20/08/2012.”

Deze beslissingen vormen de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt vast dat verzoekers in één verzoekschrift zowel de beslissing waarbij de aanvraag van I.H. om machtiging tot verblijf wordt afgewezen als de beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten en de beslissingen tot het opleggen van inreisverboden aanvechten. In het belang van een goede rechtsbedeling dient diegene die een beroep doet op de rechter, voor elke vordering evenwel een afzonderlijk geding in te spannen om alzo de rechtsstrijd overzichtelijk te houden en een vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken (R. STEVENS, *Raad van State I. afdeling bestuursrechtspraak, 2. Het procesverloop*, Brugge, die Keure, 2007, 65). Meerdere vorderingen kunnen slechts ontvankelijk in één enkel verzoekschrift worden ingesteld indien bij uitzondering de goede rechtsbedeling daardoor wordt bevorderd, meer bepaald indien de vorderingen, wat hun voorwerp of wat hun grondslag betreft, zo nauw samenhangen dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering, een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere vordering. In casu tonen verzoekers de samenhang tussen de eerste bestreden beslissing en de vier andere bestreden beslissingen, die op grond van een andere juridische en feitelijke basis werden genomen, niet aan. De Raad merkt ook op dat de eventuele nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing niet tot gevolg heeft dat de rechtsgeldigheid van de tweede, de derde, de vierde of de vijfde bestreden beslissing hierdoor in het gedrang komt. De nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing leidt immers niet tot de vaststelling dat verzoekende partijen tot enig verblijf zijn gemachtigd of toegelaten en dat de motieven die aan de basis liggen van de bevelen om het grondgebied te verlaten en de inreisverboden kaduuk worden. In tegenstelling tot wat verzoekers lijken te veronderstellen heeft de eventuele vernietiging van de eerste bestreden beslissing namelijk niet tot gevolg dat automatisch dient te worden aangenomen dat de ten aanzien van hen genomen beslissingen tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten strijdig zijn met de bepalingen van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Ter terechtzitting stelt de raadsvrouw van verzoekers nog van oordeel te zijn dat verscheidene beroepen wel in één verzoekschrift kunnen worden ingesteld, maar weerlegt zij de voorgaande vaststellingen niet. Zij kan ook niet worden gevolgd in haar standpunt dat de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissing voortvloeien uit de eerste bestreden beslissing. Deze beslissingen zijn immers genomen op basis van een afzonderlijk onderzoek en hebben een eigen juridische en feitelijke grond.

In deze omstandigheden, nu verscheidene vorderingen die niet samenhangen in één enkel verzoekschrift worden ingesteld, is enkel het beroep ingesteld tegen de eerst vermelde bestreden beslissing, die in casu ook kan worden weerhouden als de belangrijkste, ontvankelijk (RvS 4 januari 2012, nr. 217.105).

2.2. Gelet op voorgaande vaststelling dient geen standpunt meer te worden ingenomen omtrent de door verweerder opgeworpen exceptie met betrekking tot de ontvankelijkheid van het beroep gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten die verzoekers op 7 mei 2013 werden ter kennis gebracht.

3. Onderzoek van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing

3.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna; de wet van 29 juli 1991), van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, en van artikel 3 van het EVRM. Zij betogen tevens dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt.

Zij verschaffen de volgende toelichting:

“Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De Dienst Vreemdelingenzaken is heel summier in haar motivering van de bestreden beslissing.

Er wordt slechts gesteld dat het medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van de eerste verzoeker bevestigt, en dat op deze gezondheidstoestand reeds uitgebreid werd ingegaan in de eerdere beslissing.

[...]

De verzoekers hebben bij hun huidige aanvraag een recent medisch getuigschrift voorgelegd in dewelke de actuele gezondheidstoestand van de eerste verzoeker op uitgebreide wijze wordt omschreven (zie stuk met nr. 5).

- De ernstige medische situatie van de eerste verzoeker blijft aanhouden en een adequate behandeling zal nog jaren noodzakelijk zijn.

- Het aanhoudend karakter en de schijnbaar verslechterde situatie van de medische aandoening van de eerste verzoeker maken een nieuw element uit ten opzichte van de eerdere aanvraag tot machtiging tot verblijf van de verzoekers.

De Dienst Vreemdelingenzaken negeert echter dit nieuwe element.

De Dienst Vreemdelingenzaken neemt dit niet in overweging, motiveert niet waarom dit element, het persisterende karakter van de ernstige aandoening, de eerdere bevindingen niet zou[...] kunnen weerleggen.

[...]

Er kan verwezen worden naar een eerder arrest van uw Raad.

"En l'espèce, il y a lieu d'observer que la décision repose sur le constat que les éléments présentés à l'appui de la demande d'autorisation de séjour fondée sur l'article 9ter actuelle ont déjà fait l'objet d'une précédente demande pour laquelle une décision d'irrecevabilité a été prise en date du 16 janvier 2008 en application de l'article 9ter, §3 de la loi du 15 décembre 1980. Or, la demande actuelle contenait en plus de deux certificats médicaux déjà présents lors de la demande précédente, une attestation d'un psychologue faisant état de la dimension psychologique suite aux traumatismes et séquelles subis par l'enfant des requérants et du soutien nécessaire de la famille à ce dernier. Le Conseil n'aperçoit pas dans la motivation de la décision attaquée de prise en considération de cet élément essentiel de l'état de malade au sens large présenté par la partie requérante et estime se faisant que la décision est inadéquatement et insuffisamment motivée.

A défaut pour l'acte attaqué de préciser pour quelles raisons ce document et ces éléments ne sont pas jugés suffisants, la motivation de la décision litigieuse ne peut être considérée comme adéquate. Le moyen en ce qu'il est pris de la violation des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs est fondé."

(arrest n° 34 923 gewezen op datum van 27 november 2009 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen)

In casu heeft de Dienst Vreemdelingenzaken tevens de formele motiveringsplicht geschonden door niet te preciseren waarom de nieuwe elementen niet in overweging worden genomen, noch beoordeeld worden.

De Dienst Vreemdelingenzaken dient een beslissing te nemen op basis van alle relevante gegevens die zich in het dossier bevinden.

Alle elementen dienen in overweging genomen te worden.

Iedere administratieve beslissing moet geschraagd zijn door draagkrachtige motieven en een zorgvuldige afweging van de beschikbare elementen in het administratief dossier.

De bestreden beslissing steunt echter niet op een correcte feitenvinding, door een aantal belangrijke elementen buiten beschouwing te laten.

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bij het nemen van de bestreden beslissing zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als de materiële motiveringsplicht geschonden.”

3.2.1. Wat betreft de ingeroepen schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de eerste bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. De voorziene motivering is tevens pertinent en draagkrachtig. Er is dan ook voldaan aan de doelstelling van de formele motiveringsplicht (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Waar verzoekers betogen dat verweerder niet heeft gemotiveerd waarom de nieuwe gegevens die verzoeker aanvoerde in zijn tweede aanvraag om, op medische gronden, tot een verblijf te worden gemachtigd niet in overweging worden genomen moet nog worden benadrukt dat verzoekers met hun kritiek voorbijgaan aan het gegeven dat verweerder geen nieuwe gegevens heeft weerhouden en concludeerde dat de aangebrachte gegevens slechts een bevestiging inhouden van de reeds eerder aangevoerde gezondheidstoestand van verzoeker. Verzoekers kunnen voorts niet dienstig verwijzen naar het arrest van de Raad van 27 november 2009 met nr. 34 923, daar niet blijkt dat de feiten die aanleiding gaven tot dit arrest vergelijkbaar zijn met deze in voorliggende zaak.

Een schending van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt niet aangetoond.

3.2.2. In zoverre verzoekers stellen dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt voeren zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die in casu moet worden onderzocht in het raam van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Voormelde wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

[...]

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die werden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling.

Uit de aan de Raad voorgelegde stukken kan worden afgeleid dat verzoeker via een op 2 september 2011 gedateerd schrijven een eerste aanvraag indiende om, in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd. Verzoeker maakte vervolgens verschillende aanvullende medische verslagen aan verweerder over. Uit deze stukken blijkt dat verzoeker lijdt aan een psychische klachten ten gevolge van een posttraumatisch stresssyndroom. Er wordt verder in deze medische attesten toegelicht dat er sprake is van *“depressieve klachten, met stress, zenuwen, zelfmoordgedachten, concentratiestoornissen, vergeetachtigheid, hoofdpijn, slapeloosheid en nachtmerries”*. Tevens wordt in deze attesten aangegeven dat verzoeker deze klachten reeds jaren heeft en dat een behandeling van deze klachten nog drie tot vijf jaar nodig zal zijn. Op 8 augustus 2012 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid dat de aandoening- en die verzoeker aanhaalde geen reden vormen om hem verblijfsmachtiging toe te staan.

Verzoeker bracht bij zijn tweede aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd een standaard medisch getuigschrift aan waarbij door een huisarts opnieuw wordt toegelicht dat hij lijdt aan een *“ernstige persisterende posttraumatische stressstoornis met concentratiestoornis, traumatisch herbeleven van trauma's, somatisatie vnl hoofdpijn, slaapstoornis, nervositas en agitatie, toename depressie, suïcidedreiging onder controle door medicatie.”* In dit standaard medisch getuigschrift wordt opnieuw aangegeven dat de klachten reeds jaren aanslepen en dat een behandeling nog *“minstens drie jaar”*

nodig is. In een bij dit standaard medisch getuigschrift gevoegd specialistisch verslag wordt door een psychiater uiteengezet dat de medicatie die verzoeker werd verstrekt *“resulteerde in een gunstig effect op de psychosomatische klachten en de algemene nervositas”*. De psychiater die verzoeker consulteerde stelde verder het volgende vast: *“Patiënt is bewust en georiënteerd in tijd, plaats en persoon. Uiterlijk conform kalenderleeftijd. Uitgesproken dysforie en agitatie. Gedaald concentratievermogen, somatisatie, traumatische herbeleving. Taalbarrière. Geen waarnemingsstoornis of acute suïcidaliteit weerhouden.”*

De stellingname van verweerder dat in het nieuw aangebrachte standaard medisch getuigschrift slechts een reeds eerder aangevoerde gezondheidsproblematiek wordt bevestigd kan, gelet op voorgaande vaststellingen, niet als incorrect of kennelijk onredelijk worden beschouwd.

Verzoekers zetten uiteen dat de ernstige medische problemen die bij verzoeker werden vastgesteld blijven aanhouden en een adequate behandeling nog jaren noodzakelijk zal zijn. Deze gegevens werden evenwel reeds meegedeeld bij de eerste aanvraag om tot een verblijf op medische gronden te worden gemachtigd en kunnen dus niet als nieuw worden beschouwd.

Daarnaast stellen verzoekers dat de schijnbaar verslechterde medische situatie van verzoeker een nieuw element vormt ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag om tot een verblijf te worden gemachtigd. Zij lichten echter niet toe waarop zij zich baseren om te stellen dat verzoekers gezondheidssituatie is verslechterd. De aan de Raad voorgelegde stukken laten ook niet toe te concluderen dat uit enig objectief gegeven kan worden afgeleid dat verzoekers gezondheidssituatie dusdanig in negatieve zin zou zijn gewijzigd dat verweerder geen toepassing zou kunnen maken van de bepaling van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Uit het psychiatrisch verslag waarnaar in het standaard medisch verslag wordt verwezen kan daarentegen worden afgeleid dat de medicatie die verzoeker gebruikt een gunstig effect heeft op zijn psychosomatische klachten en in dit verslag wordt formeel gesteld dat een acute suïcidaliteit niet kan worden weerhouden. Dit verslag laat bijgevolg veeleer toe te concluderen dat verzoekers psychische problemen onder controle zijn.

De uiteenzetting van verzoekers laat niet toe te concluderen dat de eerste bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beschikt.

Een schending van de materiële motiveringsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet blijft derhalve niet.

3.2.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel – dat verzoekers ook geschonden achten – legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op basis van een correcte feitenvinding met betrekking tot de eerste bestreden beslissing tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan worden vastgesteld.

3.2.4. De beschouwingen van verzoekers laat ook niet toe de schending van enig ander, niet nader omschreven, algemeen rechtsbeginsel of beginsel van behoorlijk bestuur vast te stellen.

3.2.5. Verzoekers zetten voorts niet uiteen waarom zij van oordeel zijn dat verweerder bij het nemen van de eerste bestreden beslissing artikel 3 van het EVRM heeft geschonden, zodat dit onderdeel van het middel, gezien het ontbreken van de vereiste toelichting, onontvankelijk is.

Het enig middel is, in de mate dat het onvankelijk is, ongegrond.

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat kan leiden tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing aangevoerd en het beroep is onontvankelijk in de mate dat het gericht is tegen de tweede, derde, vierde en vijfde bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend veertien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK